

ningen at opretholde de nuværende 6 Klasser. Samtidig med denne Udvidelse af Lodsedlernes Tal foreslaas det at forøge Prisen paa Lodderne. Prisen, der nu for et helt Halvaarslod er 60 Kr., foreslaas forhøjet til 80 Kr. Det vil findes ret naturligt, at der under Hensyn til den almindelige Prisstigning paa alt andet ogsaa foretages en saadan moderat Forhøjelse af Klasseloddernes Pris. Formentlig vil dette ikke træde hindrende i Vejen for Afsætningen af Lodderne. Endvidere foreslaas den Forandring, at medens den Rabat, Statskassen faar af Indskudssummen, ligesom hidtil skal være 10 pCt., skal Provisionen til Kollektørerne samt Bestyrelsesudgifterne udgøre 9 pCt. mod nu 6 pCt. Denne Forøgelse sker af to Grunde. For det første fordi Bestyrelsesudgifterne allerede nu er for store til at kunne afholdes af denne Procent, der nu er bestemt dertil. Man mener at maatte have 2 pCt. dels for at kunne afholde de forøgede Udgifter til Lønninger o. s. v. og fremdeles for at have noget at løbe paa. Dernæst ønsker man Kollektørernes Provision forøget med 2 pCt., fra 5 til 7. Kollektørernes Stilling er jo som bekendt meget vanskelig. Vel er det en Misforstaaelse, som ofte er imødegaaet fra Finansministeriets Side, men som det synes vanskeligt at udrydde, at en Klasselotterikollektion skal betragtes som et Embede i egentlig Forstand, saaledes at man maa lægge Beslag paa hele Kollektørens Tid, medens Lønnen til Gengæld skal være en saadan, at Kollektøren skal kunne leve af den. Dette har aldrig været Forudsætningen. Forudsætningen for Tildelingen af Klasselotterikollektioner og Forudsætningen for, at Kollektionerne er saa smaa, som de er, er netop, at det skal være en Bibeskæftigelse, som man tildeler Folk, der ad anden Vej kan have Indtægter til at supplere deres Indtægter som Kollektører med. Hvis man vilde indrette sig efter Synspunktet: almindelige Embeder, maatte Ordningen blive en ganske anden; saa maatte Klasselotterikollektionernes Antal meget betydeligt formindskes. Det vilde i og for sig være en Besparelse for Lotteriet, men man vil nødig gaa til en saadan Ordning, fordi det er ønskeligt at kunne give Klasselotterikollektioner til et ikke ringe Antal Personer, som enten selv har været ansatte i offentlig Tjeneste eller udført andet Arbejde for det offentlige, eller hvis Mænd eller Fædre har opfyldt disse Betingelser. Man maa derfor fastholde Kollektørernes Stilling nogenlunde saaledes, som

den er. Men endskønt det altsaa ikke kan være Meningen, at det Vederlag, der ydes Kollektørerne, skal være tilstrækkeligt til de vedkommendes hele Livsophold, er det givet, at de Forudsætninger, under hvilke deres Indtægter tidligere blev bestemt, for en stor Del er bristet ved den almindelig Dyrtdid, og at det derfor vil være rimeligt at give Kollektørerne en ikke lidt større Indtægt end den, de har for Øjeblikket. Som det nu er, vil en Kollektion paa 200 Lodder give en Indtægt af 1200 Kr. Dette er afgjort alt for lidt, navnlig da det jo maa paalægges Kollektørerne at have en Bolig, der er saaledes beliggende og i det hele saaledes beskaffen, at den egner sig for det Hverv, de skal udføre. Det har Statsmagten ogsaa erkendt, idet der i det sidste Par Aar er blevet givet Kollektørerne Dyrtdidstillæg, men heller ikke disse har været tilstrækkelige til at stille dem paa en nogenlunde rimelig Maade. Ved det her foreliggende Lovforslags Gennemførelse vil der indtræde en væsentlig Forbedring i deres Stilling. Naar Provisionen forøges fra 5 til 7 pCt., vil en Kollektion paa 200 Lodder give en Indtægt af 2240 Kr., og en Kollektion paa 225 Lodder vil give en Indtægt af lidt over 2500 Kr., og jeg mener, at en saadan Forøgelse af Vederlaget vil kunne være passende. Samtidig er det Meningen at søge de mindste og mindre Kollektioner paa passende Maade forøget, og dertil vil det forøgede Antal af Lodder kunne tjene, foruden til at oprette et passende Antal Kollektioner i Sønderjylland. Naturligvis vil en Følge heraf være, at Gevinstchancen formindskes noget. Medens den hidtil har været 84 pCt., vil den nu blive forringet til 81 pCt., men dette vil formentlig ikke i nævneværdig Grad skade Afsætningen af Lodderne.

I § 3 indeholdes der en ny Bestemmelse, der skærper det bestaaende Forbud mod at drive Handelsforretning med Klasselotteriets Sedler, idet dette Forbud udvides til ogsaa at omfatte Salg af pantsatte Sedler. Dog mener man det ikke rigtigt overfor Spillerne helt at afskære dem fra Muligheden for at kunne benytte deres Lodsedler som Pant; og der er derfor i Paragraffen indsat den Bestemmelse, at Personer, der har Bevilling til at drive Pantelaanervirksomhed, kan afhænde de hos dem pantsatte Lodsedler i den Stand, hvori Sedlerne er pantsatte. De Bøder, som kan idømmes for Forseelser mod dette Forbud, skærpes samtidig noget.

Endelig foreslaas det i § 4 at forøge